

Omaan pussiin

Veromaksajien keskusliitto on laskenut, että suomalainen tekee töitä verottajan hyväksi tasan puoli vuotta. Omaan pussiimme aloimme tienata vasta viime perjantaina, heinäkuun ensimmäisenä päivänä. Ei siis ihme, että melkoinen osa suomalaisista on nähnyt nälkää.

Suurin piirtein on selvillä, mitä valtio on tehnyt kaikilla niillä rahoilla, jotka se on kuudessa kuukaudessa perinyt: jakanut pankeille.

Sen sijaan siitä ei ole aavistustakaan, mitä tapahtuu loppuvuoden aikana, kun valtion tulot tyrehtyvät kokonaan ja toisaalta kansalaiset saavat kaikki rahat itselleen.

Arvatenkin edessä on vallan hillitön kulutusjuhla. Kun alamme lopultakin saada omaa rahaa, menemme ensimmäisenä ruokakauppaan ja ostamme ruokaa. Sitten menemme juomakauppaan ja ostamme juomaa. Käymme myös vaatekaupassa, huonekalukaupassa ja autokaupassa ostamassa ne tyhjiksi kalliista kulutustavaroista.

Kun kaikki tämä on ostettu ja syys alkaa kylmetä, matkustamme lomalle etelään. Tuhlaamme siellä sanoinkuvaamattomia summia yökerhoihin, halpuihin viinaksiin, huonomaineisiin naisiin ja hyväkroppaisiin miehiin.

Välittämättä aiheuttamastamme kauppataseen ja matkustustaseen vajeista alamme etelästä palattuumme ostella hullun lailla uusia asuntoja, niin että asuntomarkkinat ylikuumenevat ja yksiöt maksavat miljoonan.

Viimein kun kaikki tavara on ostettu tyhjiin, alamme syyttää loppuja rahojamme pankkiosakkeisiin, pörssiin, sijoitusyhtiöihin ja kaunotaiteisiin. Valtavan kysynnän takia niiden kaikkien hinnat kohoavat taivaisiin, joten meistä tuntuu että voitamme kaiken aikaa lisää rahaa.

Kukaan ei pitkään aikaan ole muistanut joukkoomme kuuluvaa ainutta köyhää, valtioraukkaa, joka on joutunut koko loppuvuoden kituuttamaan ilman veropenniäkään. Vasta jouluaaton aattona pehmenemme hetkiseksi muistamaan tätä onnetonta. Myötätuntoisella äänellä, vahingonilomme visusti kätkien tiedustelemme Iiro Viinaselta: "Miltäs nyt tuntuu? Mahtaisitkos tarvita köyhäinapua?"

Mutta tuo on juuri sitä ylpeyttä, joka käy lankeemuksen edellä. Vastaukseksi typerään kysymykseemme Iiro lyö eteemme rätingit, jonka mukaan valtio on jo kesäkuun alusta alkaen perinyt kaikesta kulutusjuhlinnastamme arvonnäisäveroä. Kysyntä on lisännyt työpaikkoja ja vähentänyt työttömyyskorvaukset olemattomiin. Lisäksi valtio on kääriänyt liiveihinsä suurimman osan pörssin liikevaihdosta, koska myynnissä on ollut etupäässä pankeja ja muita valtionihtiöitä. Valtio on siis hukkumaisillaan rahaan ja tarvitsee uuden rahasäiliön.

Kaiken huipuksi vuoden 1994 loppuvuoden aikana on käynyt ilmi, että ihmisillä on aivan liikaa ostovoimaa, joten seuraavan vuoden budjetti on laadittu ylikuumenemisen hillitsemiseksi. Veroja ja maksuja joudutaan siis kiristämään sen verran että ensi vuoden loppupuoliskolla välttään moiselta kulutushysterialta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että vuonna 1995 teemme taksvärkkiä valtiolle vuoden 1996 maaliskuuhun saakka, minkä jälkeen vasta pääsemme tienamaan vuoden 1996 eroja, jotka saamme kasaan vuoden 1997 loppuun mennessä ja niin edelleen.

